

illam *fidelitatis* notam, sejungit a *fide*, ille persuasio-
nem vanissimæ mentis Epicuream de Dei gratia, in
merito Christi fundata, habet pro *fide*, imaginatio-
nis suæ chimæra deceptus: quemadmodum e con-
trario is, qui fidem a contritione sejungit, in cassum
laborat, suam de salute sollicitudinem, si non in de-
sperationis, tamen in propriorum meritorum mate-
riam, quam infelicissime extruens. Cui extremo
utrique in conversione necessarium illud *fidei* ac *fi-
delitatis* temperamentum medetur.

PROPOSITIO QUARTA

De constituti æquilibrii applicatione, seu actu primo
in justificatione.

In justificatione homo conversus
per *fidem* ita accedit ad thronum
gratiæ, ut Christi justitiam, quam
ipsi Deus ad peccatorum remissio-
nem imputat, sibi quam avidissime
applicet: ratione *fidelitatis* si non
eodem actu, eodem tamen tempore,
ab actu isto inseparabili, se Christo in
solidum consecrat.

ILLUSTRATIO.

II. Justificatio quidem ratione temporis a conversione
non differt, siquidem eo ipso conversionis actu, quo

B 3

in